

Култура

Масовна и елитна култура

Неки социолози говоре о постојању двије врсте културе: *елиџној* и *масовној*.

Елиџна кулџура како се то обично истиче је „озбиљна“, „висока“, „његована“, „врхунска“ односно „права“ култура. Она се одликује оригиналношћу, непоновљивошћу, духовитошћу, елеганцијом, стваралачком иновацијом.

Масовно друштво је тип друштва који претвара особе у масу обезличених људи са истим или сличним, стандардизованим укусима, мишљењима и обрасцима понашања.

Масовна кулџура је култура намјењена масама индивидуа, култура која се преноси путем средстава масовне комуникације (радио,тв, интернет, часописи).

Оно што је за њу посебно карактеристично је:

- постојање серијских производа намјењених тржишту масовних потрошача
- потрошачки карактер културе
- вриједности које утичу на стварање истог мишљења и понашања
- вриједности и културна добра која служе за доколицу
- конформизам и пасивизација индивидуа (бити конформист, значи понашати се у свакој ситуацији без критичког става о злу, у циљу да будемо друштвено прихваћени од групе са којом се поистовјећујемо, па чак и када она нема исправне ставове)
- манипулативност и отуђеност
- масовна култура повезана је са тржиштем, она је и политичка појава

Поткултура и противкултура

Постоје други облици и манифестације културе који су специфични за поједине друштвене групе и које се називају *попкултурама* или *субкултурама*. Тако, поред културе уопште, можемо разликовати и класне, професионалне културе, културу омладине, специфичне културне карактеристике појединих крајева, и све оне не морају долазити у конфликт са општом културом.

Овако схваћене поткултуре могу да се класификују према различитим критеријумима. Ако се ради о појединим областима културе, онда можемо разликовати нпр. језик, умјетност, науку, моду, религију, спорт и друге облике поткултуре. Некада се поткултуре могу разликовати с обзиром на временску димензију: тада обично говоримо о античкој, модерној, ренесансној итд. поткултури. А с обзиром на физичке друштвене носиоце говоримо о поткултурама као што су: омладинска, сеоска, градска, радничка, источњачка, западњачка итд.

Утврђивање појма *прошивкултуре* или *контракултуре* значајно је приликом социолошких испитивања у области криминологије и социјалне патологије. То су појаве за које се сматра да су друштвено и културно девијантне, а у појединим случајевима оне су чак изразито перверзне: алкохолизам, силеџиство, проституција, употреба опојних дрога, крађе, убиства, садизам, мазохизам, коцка и све оне појаве које су њима сличне.